

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 stycznia 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 27/05 (ex NN 69/04) przyznanej na zakup pasz w regionie Friuli-Wenecja Julijska (art. 6 ustawy regionalnej nr 14 z dnia 20 sierpnia 2003 r. i zaproszenie do wyrażenia zainteresowania opublikowane przez Izbę Handlową w Trieście)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 187)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2009/382/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przesyłania uwag zgodnie z wyżej wymienionym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 2 kwietnia 2004 r. służby Komisji, po otrzymaniu informacji, a następnie skargi, z których wynikało, że ustawa regionalna nr 14 z dnia 20 sierpnia 2003 r. regionu Friuli-Wenecja Julijska (*la legge regionale 20 agosto 2003, n. 14 della Regione Friuli-Venezia Giulia*) miała zawierać przepisy o przyznaniu izbom handlowym w Trieście i Gorycji środków na pokrycie zapotrzebowania na pasze w przedsiębiorstwach hodowlanych dotkniętych skutkami suszy w 2003 r., wezwały władze włoskie do udzielenia wyjaśnień w tym zakresie.
- (2) Ponieważ nie została nadesłana żadna odpowiedź przed upływem terminu czterech tygodni, wyznaczonego dla władz włoskich na przekazanie wymaganych informacji, pismem z dnia 26 maja 2004 r. służby Komisji przesyłały do władz włoskich monit.
- (3) Pismem z dnia 10 czerwca 2004 r., zarejestrowanym dnia 15 czerwca 2004 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało służbom Komisji pismo władz włoskich, w którym te ostatnie

twierdzą, że przesyłały do izb handlowych w Trieście i Gorycji dwie noty, datowane odpowiednio na 30 września 2003 r. i 12 marca 2004 r., by zwrócić ich uwagę na konieczność opublikowania zaproszenia do wyrażenia zainteresowania pomocą przewidzianą w art. 6 ww. ustawy oraz zgłoszenia tego faktu Komisji.

- (4) Na podstawie tych informacji pismem z dnia 28 czerwca 2004 r. służby Komisji wezwały władze włoskie do ujawnienia treści przedmiotowych not oraz zaproszeń do wyrażenia zainteresowania przygotowanych przez te dwie izby handlowe. Ponadto służby Komisji zwróciły się z zapytaniem, czy pomoc została przyznana, a jeśli tak, to wezwały do podania kwot i poinformowania, w jaki sposób pomoc została przyznana.
- (5) Pismem z dnia 27 września 2004 r., zarejestrowanym dnia 29 września 2004 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji treść not i informacje, o które Komisja zwróciła się w piśmie z dnia 28 czerwca 2004 r.
- (6) Ponieważ z powyższych informacji wynikało w sposób oczywisty, że zaproszenie Izby Handlowej w Trieście do wyrażenia zainteresowania już zostało opublikowane i obowiązywało oraz że pomoc, jaką izby handlowe mogły wypłacić lub jaką już wypłaciły, nie była przewidziana w przepisach ogólnych systemu pomocy izb handlowych zatwierdzonego przez Komisję w ramach pomocy N 241/01, służby Komisji postanowiły założyć akta dla pomocy niezgłoszonej oznaczonej numerem NN 69/04.

- (7) Pismem z dnia 12 listopada 2004 r. służby Komisji wezwały władze włoskie do udzielenia uzupełniających informacji na temat przedmiotowej pomocy.
- (8) W tym samym dniu Komisja otrzymała pismo od władz włoskich, zawierające informacje, które uzupełniały informacje, o udzielenie których wezwano pismem z dnia 28 czerwca 2004 r. (zob. motyw 4).
- (9) Pismem z dnia 6 stycznia 2005 r., zarejestrowanym dnia 11 stycznia 2005 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji pismo władz włoskich, w którym te ostatnie zwracały się z prośbą o przedłużenie terminu, który był im wyznaczony na udzielenie dodatkowych informacji na temat przedmiotowej pomocy, aby móc ponownie przeanalizować właściwe przepisy regionalne.
- (10) Pismem z dnia 25 stycznia 2005 r. służby Komisji wyraziły zgodę na przedłużenie terminu o jeden miesiąc.
- (11) Pismem z dnia 21 lutego 2005 r. Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przesłało Komisji pismo władz włoskich, w którym te ostatnie uściślały, że Izba Handlowa w Gorycji nie wdrożyła przewidzianego programu pomocy i rezygnuje z wdrożenia go (do pisma załączono uchwałę Izby Handlowej w Gorycji, potwierdzającą tę informację).
- (12) Pismem z dnia 28 lutego 2005 r., zarejestrowanym dnia 1 marca 2005 r. oraz pismem z dnia 30 marca 2005 r., zarejestrowanym dnia 31 marca 2005 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające na temat pomocy przyznanej przez Izbę Handlową w Trieście.
- (13) Pismem z dnia 22 lipca 2005 r. ⁽¹⁾ Komisja poinformowała Włochy o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, w odniesieniu do pomocy na zakup pasz, przewidzianej w art. 6 ustawy regionalnej nr 14 z dnia 20 sierpnia 2003 r. i stanowiącej przedmiot zaproszenia do wyrażenia zainteresowania opublikowanego przez Izbę Handlową w Trieście.
- (14) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja poprosiła zainteresowane strony o przesyłanie uwag dotyczących tej pomocy.
- (15) Komisja nie otrzymała uwag na ten temat od zainteresowanych stron.
- (16) Artykuł 6 ustawy regionalnej nr 14 regionu Friuli-Wenecja Julijska z dnia 20 sierpnia 2003 r. (zwanej dalej „ustawą regionalną nr 14”) stanowi, że regionalna administracja jest uprawniona do przyznania nadzwyczajnego dofinansowania w wysokości 170 000 EUR Izbie Handlowej, Przemysłowej, Rzemieśniczej i Rolniczej w Trieście oraz w wysokości 80 000 EUR Izbie Handlowej, Przemysłowej, Rzemieśniczej i Rolniczej w Gorycji, by umożliwić sprostanie nadzwyczajnym okolicznościom związanym z żywieniem bydła przedsiębiorstwom hodowlanym dotkniętym skutkami suszy w 2003 r. i położonym na obszarach nie obsługiwanych przez spółdzielcze systemy nawadniania.
- (17) Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania opublikowane przez Izbę Handlową w Trieście przewiduje wsparcie finansowe dla przedsiębiorstw hodowlanych z prowincji Triest, które zostały dotknięte skutkami suszy w 2003 r. i które, nie mogąc nawadniać swoich gruntów, ponieważ nie są objęte spółdzielczym systemem nawadniania, poniosły straty w produkcji w wysokości co najmniej 20 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub 30 % na innych obszarach. Wsparcie to miało formę pomocy na zakup pasz niezbędnych do żywienia zwierząt.
- (18) Pomoc jest wypłacana po okazaniu faktur zakupu pasz wystawionych między dniem 1 maja a 20 listopada 2003 r. i obejmujących ilość pasz niezbędną do pokrycia zapotrzebowania żywieniowego, obliczonego na jednostkę pogłowia (zwaną dalej „JP”) hodowaną w przedsiębiorstwie i należąca do osób prowadzących przedsiębiorstwo. Jednostkami pogłowia są bydło, owce, kozy i konie rzeźne lub wykorzystywane do pracy; w przypadku zwierząt rzeźnych uwzględniane są tylko JP hodowane bezpośrednio przez osoby prowadzące przedsiębiorstwo lub przez bezpośrednich hodowców zarejestrowanych w zakładzie ubezpieczeń społecznych INPS (*Istituto nazionale per la previdenza sociale* – Krajowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych) dla sektora rolniczego. Określenie „pasza” oznacza wszelki rodzaj suszonego siana.
- (19) Pomoc może być wypłacana do chwili wyczerpania funduszu w tym celu utworzonego i jest przyznawana każdemu przedsiębiorstwu mającemu siedzibę w prowincji Triest, które złoży odpowiedni wniosek.
- (20) Maksymalną ilość refundowanej paszy na JP ustalono na 15 kwintali. Cenę odniesienia zastosowaną do obliczenia wysokości pomocy ustalono na 20 EUR netto, bez podatku VAT. W przypadku gdy liczba wniosków przekroczyłaby liczbę przewidywaną, indywidualna pomoc na JP ma być proporcjonalnie zmniejszona.
- (21) W przypadku gdy przedsiębiorstwa beneficjenci złożyły wnioski i otrzymają inną pomoc należną w związku ze skutkami suszy w 2003 r., wysokość pomocy przewidzianej w zaproszeniu do wyrażenia zainteresowania zostanie odpowiednio zmniejszona.

II. OPIS

⁽¹⁾ Zob. pismo SG(2005)-Greffé D/203816.

⁽²⁾ Dz.U. C 233 z 22.9.2005, s. 5.

III. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA, O KTÓRYM MOWA W ART. 88 UST. 2 TRAKTATU WE

(22) Komisja wszczęła postępowanie, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, ponieważ żywiła wątpliwości co do zgodności przedmiotowych środków pomocy ze wspólnym rynkiem. Wątpliwości Komisji wynikały z następujących faktów:

- a) na podstawie zgłoszonych jej przepisów Komisja nie mogła stwierdzić, że poziomy wielkości strat zostały ustalone ściśle zgodnie z przepisami pkt 11.3 wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym⁽¹⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”), a więc nie mogła wykluczyć, że do uzyskania pomocy zostali zakwalifikowani rolnicy, którzy nie zostaliby zakwalifikowani, gdyby poziomy wielkości strat zostały obliczone zgodnie z wytycznymi tego punktu;
- b) metoda zastosowana do obliczenia samej pomocy nie odpowiadała metodzie przewidzianej w pkt 11.3 wytycznych, ponieważ opierała się tylko na parametrze ceny za jednostkę wagi zakupionej paszy; ponadto pomoc miała być wypłacana na podstawie faktur zakupu pasz, a w zaproszeniu do wyrażenia zainteresowania opublikowanym przez Izbę Handlową w Trieście nie sprecyzowano, że zakup miał być ograniczony do ilości paszy faktycznie utraconej z powodu suszy;
- c) zgodnie z pkt 11.3 wytycznych od kwoty pomocy należy odjąć ewentualne wypłaty bezpośrednie, niemniej władze włoskie nie dostarczyły żadnych informacji w tym zakresie; nie można więc wykluczyć ryzyka nadmiernej rekompensaty poniesionych strat;
- d) zgodnie z tym samym punktem wytycznych, od kwoty wypłaconej pomocy należy odjąć ewentualne kwoty otrzymane z tytułu ubezpieczenia oraz uwzględnić zwykłe wydatki, których rolnik nie poniósł ze względu na fakt, że nie można było przeprowadzić zbiorów; niemniej władze włoskie nie dostarczyły żadnych informacji w tym zakresie, co dodatkowo potęguje wątpliwości wyrażone przez Komisję co do ryzyka zaistnienia nadmiernej rekompensaty.

IV. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

- (23) Pismem z dnia 26 września 2005 r., zarejestrowanym dnia 27 września 2005 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji uwagi władz włoskich w związku ze wszczęciem postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, w odniesieniu do przedmiotowej pomocy.
- (24) W uwagach tych władze włoskie uściślają przede wszystkim, że susza, która miała miejsce w 2003 r., została określona przez władze regionu Friuli-Wenecja Julijska jako „niekorzystne warunki atmosferyczne” w rozporządzeniu przewodniczącego regionu z dnia

16 września 2003 r., nr 0329/Pres., co potwierdzają dane meteorologiczne regionalnego obserwatorium meteorologicznego, i stanowiła przedmiot programu pomocy państwa zgłoszonego Komisji i przez nią zatwierdzonego (program N 262/04).

- (25) Władze włoskie przyznają ponadto że metoda zastosowana przez Izbę Handlową w Trieście do obliczenia strat poniesionych przez rolników z prowincji Triest nie jest zgodna z przepisami punktu 11.3 wytycznych. Władze włoskie uściślają jednak, że po wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, Izba Handlowa w Trieście zweryfikowała poziomy strat produkcji w każdym przedsiębiorstwie będącym beneficjentem pomocy (43 przedsiębiorstwa), porównując poziomy produkcji pasz w trzyletnim okresie 2000–2002 (w którym nie wypłacano rekompensat za straty spowodowane niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi) z ilościami pasz zebranych w 2003 r. Zdaniem władz włoskich zgromadzone dane pozwoliły im stwierdzić, że w każdym przypadku straty przewyższały minimalny przewidziany próg uprawniający do pomocy (20 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 30 % na pozostałych obszarach).
- (26) Władze włoskie dodają, że dokonały obliczenia kwoty pomocy, jaka mogłaby być przyznana zgodnie z przepisami wytycznych. W tym celu posłużyły się danymi zawartymi w uchwale rady regionu nr 1535 z dnia 23 maja 2003 r., gdzie podano średnią ilość i średnią cenę paszy w trzyletnim okresie 2000–2002. Od otrzymanej wartości odjęto wartość faktycznej produkcji zadeklarowanej przez każde przedsiębiorstwo w 2003 r., pomnożoną przez odpowiednią średnią roczną cenę. Władze włoskie przedstawiły wszystkie swoje obliczenia w tabeli zawierającej kwoty wypłaconej pomocy, kwoty pomocy, które mogłyby zostać zatwierdzone w myśl wytycznych i kwoty pomocy *de minimis*, jakie jeszcze mogą być przyznane beneficjentom pomocy w myśl rozporządzenia Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa⁽²⁾. Z ww. tabeli wynika, że jeśli doda się wartość pomocy *de minimis* do wartości pomocy, jaka może być przyznana na mocy wytycznych, tylko dwóch rolników otrzymało nadmierną rekompensatę w porównaniu z poniesionymi stratami, którą władze włoskie zobowiązały się odzyskać.
- (27) W odniesieniu do pozostałych wątpliwości podniesionych przez Komisję w ramach wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, władze włoskie uściślają, że beneficjenci przedmiotowej pomocy nie otrzymali pomocy bezpośredniej na zakup pasz ani tym bardziej kwot z tytułu ubezpieczenia. Władze włoskie uściślają ponadto, że beneficjenci ponieśli w każdym przypadku wydatki związane ze zbiorem i transportem pasz, ponieważ pewna ilość paszy została mimo wszystko wyprodukowana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, s. 4.

(28) Na koniec władze włoskie oświadczają, że wszyscy rolnicy będący beneficjentami przedmiotowej pomocy, zostali poinformowani o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, w odniesieniu do przedmiotowej pomocy.

V. OCENA POMOCY

(29) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie, lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów. Pomoc ustanowiona ustawą regionalną nr 14 odpowiada tej definicji w tym sensie, że jest przyznawana przez lokalną administrację państwową, sprzyja produkcji niektórych towarów (produkcja zwierzęca, ponieważ pomoc na zakup paszy ma na celu umożliwienie żywienia zwierząt) i może spowodować zakłócenie konkurencji oraz wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi, zważywszy na miejsce, jakie zajmują Włochy w tym sektorze produkcji (dla przykładu: udział Włoch we wspólnotowym rynku produkcji mięsa wołowego w 2006 r. wyniósł 13,3 %, co czyni z tego kraju trzeciego producenta mięsa wołowego w Unii Europejskiej).

(30) Niemniej jednak w przypadkach przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE niektóre środki pomocy mogą na zasadzie odstępstwa zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem.

(31) W analizowanym przypadku, uwzględniając charakter przedmiotowej pomocy (pomoc mająca na celu rekompensatę rolnikom strat wynikłych z powodu niekorzystnych warunków atmosferycznych), jedynym mającym zastosowanie odstępstwem jest odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, w myśl którego za zgodną ze wspólnym rynkiem można uznać pomoc przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem (odstępstwo, o którym mowa w art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu WE, ma zastosowanie do rzeczywistych klęsk żywiołowych a nie do wydarzeń im podobnych; jak podano w wytycznych Komisja zawsze twierdziła, że samo zaistnienie suszy nie może być uznane za klęskę żywiołową w rozumieniu art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu WE).

(32) Aby móc zastosować cytowane odstępstwo, przedmiotowa pomoc, niezgodna z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (obecnie art. 88 Traktatu) ⁽¹⁾, powinna zostać przeanalizowana na podstawie obiektywnych kryteriów wskazanych w instrumentach normatywnych, obowiązujących w okresie, gdy pomoc została przyznana, zgodnie z zawiadomieniem Komisji

w sprawie ustalania zasad mających zastosowanie do pomocy państwa przyznanej niezgodnie z prawem ⁽²⁾.

(33) W analizowanym przypadku zasady mające zastosowanie do przedmiotowej pomocy w dniu jej przyznania, to przepisy pkt 11.3 wytycznych. W myśl ww. punktu:

a) szkoda powinna osiągnąć określoną wielkość, ustaloną na poziomie 20 % normalnej produkcji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 30 % na pozostałych obszarach; obliczenie wielkości strat dokonywane jest dla każdego przedsiębiorstwa osobno;

b) ww. poziomy muszą być ustalone przez porównanie produkcji brutto przedmiotowych upraw w analizowanym roku z roczną produkcją brutto w roku normalnym; ta ostatnia dana obliczana jest zazwyczaj jako średnia wartość produkcji brutto w trzech poprzednich kampaniach, z wykluczeniem lat, w których zostały wypłacone rekompensaty związane z niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi; akceptowalne są też inne metody obliczeń normalnej produkcji, w tym regionalne wartości odniesienia, pod warunkiem że są reprezentatywne, a nie oparte na zawyżonych wartościach wydajności;

c) aby uniknąć nadmiernej rekompensaty, kwota pomocy do wypłacenia nie może przekroczyć wartości równej różnicy między średnim poziomem produkcji w normalnym okresie pomnożonym przez średnią cenę w tym samym okresie a faktyczną wartością produkcji w roku, w którym nastąpiła szkoda, pomnożoną przez średnią cenę w tym samym roku;

d) od kwoty pomocy należy ponadto odjąć ewentualne płatności bezpośrednie;

e) od kwoty pomocy należy odjąć ewentualne kwoty otrzymane z tytułu ubezpieczenia; należy ponadto uwzględnić wydatki zwykłe, których rolnik nie poniosł ze względu na fakt, że nie można było przeprowadzić zbiorów.

(34) W odniesieniu do spełnienia pierwszych dwóch warunków Komisja zauważyła, że władze włoskie ustaliły zaistnienie sytuacji suszy w oparciu o stosowne informacje meteorologiczne. Odnośnie do wielkości szkód spowodowanych wspomnianymi niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi Komisja stwierdza przede wszystkim, że władze włoskie same przyznają, iż zastosowana metoda obliczenia strat poniesionych przez rolników z prowincji Triest nie jest zgodna z przepisami pkt 11.3 wytycznych. Komisji nie pozostaje nic innego, jak powtórzyć to stwierdzenie, ponieważ zaproszenie do wyrażenia zainteresowania opublikowane przez Izbę Handlową w Trieście przewiduje tylko poziom strat, od którego może być przyznawana pomoc, nie uściślając sposobu ustalania wielkości przedmiotowej straty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, s. 22.

- (35) Zważywszy na powyższe, z informacji przekazanych przez władze włoskie po wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, wynika, że stosując metodę, o której mowa w pkt 11.3 wytycznych, to jest w przedmiotowym przypadku porównanie średniej produkcji pasz w okresie 2000–2002 (lata, w których nie były wypłacane żadne rekompensaty za straty spowodowane niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi) z produkcją pasz w 2003 r., stwierdza się, że straty były wyższe od przewidzianych minimalnych poziomów uprawniających do pomocy (20 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 30 % na pozostałych obszarach) w przypadku każdego z przedsiębiorstw, którym została wypłacona rekompensata.
- (36) W odniesieniu do samej metody obliczania (a więc spełnienie trzeciego z wymienionych warunków) Komisja zauważa, że metoda zastosowana w przedmiotowym przypadku nie odpowiada metodzie przewidzianej w wytycznych, ponieważ pomoc została wypłacona na podstawie okazanych faktur zakupu pasz wystawionych między dniem 1 maja a dniem 20 listopada 2003 r. i obejmujących ilość pasz niezbędną do pokrycia normalnego zapotrzebowania żywieniowego, obliczonego na JP hodowaną w przedsiębiorstwie, natomiast w myśl wytycznych kwota pomocy do wypłacenia nie może przekroczyć wartości równej różnicy między średnim poziomem produkcji w normalnym okresie pomnożonym przez średnią cenę w tym samym okresie a faktyczną wartością produkcji w roku, w którym nastąpiła szkoda, pomnożoną przez średnią cenę w tym samym roku.
- (37) Z informacji przekazanych przez władze włoskie po wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, wynika, że metoda obliczania zastosowana przez Izbę Handlową w Trieście spowodowała w niektórych przypadkach (12 przypadków na 43) wypłatę pomocy w wysokości wyższej niż kwota, jaką uzyskano by, stosując metodę obliczania przewidzianą w wytycznych.
- (38) Zważywszy na fakt, że obliczenia Izby Handlowej w Trieście powodują w ponad 25 % przypadków przekroczenie kwoty pomocy dozwolonej w myśl pkt 11.3 wytycznych, Komisja nie może uznać tej metody za właściwą.
- (39) W odniesieniu do innych warunków, o których mowa w pkt 11.3 wytycznych (tj. spełnienie czwartego i piątego z ww. warunków), Komisja przyjmuje do wiadomości informacje przekazane przez władze włoskie, uściślające, że beneficjenci przedmiotowej pomocy nie skorzystali z pomocy bezpośrednich ani na rzecz zakupu pasz, ani z tytułu ubezpieczenia oraz że beneficjenci ponieśli wydatki związane ze zbiorem i transportem pasz, ponieważ pewna ilość paszy została mimo wszystko wyprodukowana. Te uściślenia implikują bezzasadność ww. warunków w analizowanym przypadku.

VI. WNIOSEK

- (40) Uwzględniając powyższe stwierdzenia Komisja nie może uznać, że zostały spełnione wszystkie warunki, o których mowa w pkt 11.3 wytycznych, ponieważ, jak stwierdzono w motywie 38, metoda obliczania kwoty pomocy zastosowana przez Izbę Handlową w Trieście powoduje w wielu przypadkach przekroczenie kwot, jakie mogłyby być wypłacone przy braku nadmiernej rekompensaty.
- (41) Do pomocy przyznanej przez Izbę Handlową w Trieście na zakup pasz na skutek suszy, która miała miejsce w 2003 r., nie można więc zastosować odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE w odniesieniu do części przekraczającej kwotę, która mogłaby stanowić przedmiot odstępstwa, gdyby została zastosowana metoda obliczeniowa przewidziana w pkt 11.3 wytycznych. Część pomocy, która nie przekracza ww. kwoty, jest natomiast zgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ spełnia wszystkie warunki ustanowione w wytycznych.
- (42) W myśl art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu odzyskania pomocy od beneficjenta. Włochy muszą zatem podjąć wszelkie konieczne środki w celu odzyskania od beneficjenta przyznanej pomocy. Zgodnie z przepisami pkt 42 zawiadomienia Komisji „Zapewnienie skutecznego wykonania decyzji Komisji nakazujących państwom członkowskim odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem”⁽¹⁾ Włochom przysługuje czteromiesięczny termin, licząc od wejścia w życie niniejszej decyzji, na wykonanie jej przepisów. Do sum podlegających zwrotowi dolicza się odsetki obliczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽²⁾.
- (43) Niemniej jednak uznaje się, że każda pomoc przyznana na podstawie przedmiotowego programu pomocy, która w dniu przyznawania spełniała warunki przewidziane w rozporządzeniu Komisji przyjętym na podstawie art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98⁽³⁾ (rozporządzenie *de minimis*), nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (44) Punkt 49 zawiadomienia Komisji „Zapewnienie skutecznego wykonania decyzji Komisji nakazujących państwom członkowskim odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem” stanowi, że aby określić dokładną kwotę pomocy, którą należy odzyskać od każdego beneficjenta w ramach danego programu, państwo członkowskie może zastosować odpowiednie kryteria *de minimis* mające zastosowanie w chwili przyznawania bezprawnie pomocy i pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, będącej przedmiotem decyzji dotyczącej odzyskania pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 15.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

- (45) W chwili przyznawania pomocy przez Izbę Handlową w Trieście nie istniały jeszcze przepisy wspólnotowe dotyczące pomocy *de minimis* w sektorze rolnym.
- (46) Pierwsze przepisy wspólnotowe, jakie zostały przyjęte w tym zakresie, to przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004.
- (47) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1860/2004 pomoc, która w trzyletnim okresie nie przekroczy kwoty 3 000 EUR na jednego beneficjenta (kwota ta obejmuje pomoc *de minimis* przyznana danemu przedsiębiorstwu), nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, nie zakłóca ani nie grozi zakłóceniem konkurencji i dlatego nie jest objęta zakresem stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (48) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 ta sama zasada ma zastosowanie do pomocy przyznanej przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pod warunkiem że pomoc ta spełnia wszystkie warunki określone w art. 1 i 3.
- (49) W analizowanym przypadku pomoc indywidualna nieprzekraczająca kwoty 3 000 EUR będzie uznana za niestanowiącą pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, jeśli w chwili przyznania była zgodna z przepisami art. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1860/2004. Powyższe stwierdzenie ma zastosowanie wyłącznie do kwot nieprzekraczających kwoty 3 000 EUR faktycznie wypłaconych z tytułu przedmiotowego programu. Władze włoskie nie mogą twierdzić, że odzyskanie pomocy może być ograniczone, w 12 przypadkach nadmiernej rekompensaty, do odjęcia kwoty, jaką każdy zainteresowany mógłby otrzymać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1860/2004, ponieważ, jeśli kwota pomocy przyznanej w ramach programu przekracza maksymalny poziom *de minimis*, nie może podlegać przepisom rozporządzenia *de minimis*, nawet w odniesieniu do części nieprzekraczającej tego maksymalnego poziomu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Program pomocy na zakup pasz wdrożony niezgodnie z prawem przez Izbę Handlową w Trieście (Włochy, region Friuli-Wenecja Julijska) z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu WE jest niezgodny ze wspólnym rynkiem w stopniu, w jakim umożliwia wypłatę kwot pomocy wyższych od kwot obliczonych zgodnie z metodą obliczania pomocy przewidzianą w pkt 11.3 wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym. Pomoc przyznana na mocy powyższego programu jest zgodna ze wspólnym rynkiem do kwoty obliczonej zgodnie z metodą obliczania pomocy przewidzianą w pkt 11.3 ww. wytycznych i jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w części przewyższającej tak obliczoną kwotę.

Artykuł 2

Pomoc indywidualna przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 1, nie stanowi pomocy, jeśli w chwili przyznawania spełnia warunki wymienione w rozporządzeniu przyjętym zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 994/98, obowiązującym w chwili przyznawania takiej pomocy.

Artykuł 3

1. Izba Handlowa w Trieście (Włochy) odzyskuje od beneficjentów pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem, przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 1.
2. Do sum podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres, począwszy od dnia przyznania pomocy beneficjentom do daty jej faktycznego odzyskania.
3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 271/2008⁽¹⁾ zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 794/2004.

Artykuł 4

1. Odzyskanie pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 1, odbywa się w sposób natychmiastowy i skuteczny.
2. Włochy zapewniają wykonanie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 5

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Włochy przedstawiają następujące informacje:
 - a) całkowitą kwotę (kwotę nominalną i odsetki) do odzyskania od każdego beneficjenta;
 - b) szczegółowy opis środków dotychczas podjętych i zaplanowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;
 - c) dokumenty potwierdzające, że beneficjenci otrzymali nakaz zwrotu pomocy.

2. Włochy informują Komisję o postępie w stosowaniu środków krajowych służących wykonaniu niniejszej decyzji aż do chwili całkowitego odzyskania pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 1. Na wniosek Komisji bezzwłocznie przekazują jej informacje na temat środków dotychczas podjętych oraz zaplanowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Dostarczają także szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy i odsetek dotychczas spłaconych przez beneficjentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji
